

דְּשְׁכִינְתָא. וּבְעֵי בַר נָשׁ, דְּלֵא לְשִׁקְרָא בְּהַאי
בְּרִית, דְּמֵאן דְּמִשְׁקַר בְּהַאי בְּרִית, מִשְׁקַר
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מָאֵי שְׁקָרָא. הוּא, דְּלֵא
יִיעוּל הַאי בְּרִית בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (מלאכי ב) וּבַעַל בַּת אֵל נָכַר.

שׁל הכל - להפנס בבְּרִית אַבְרָהָם,
שֶׁהוּא קָשֶׁר הַשְׁכִּינָה. וְצָרִיף אָדָם
שֶׁלֹּא לְשִׁקַּר בְּבְרִית הַזֶּה, שְׁמִי
שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית הַזֶּה, מִשְׁקַר
בְּקוּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מָה הַשְׁקָר?
הוּא שֶׁלֹּא יִכְנִיס בְּרִית זֶה לְרִשׁוּת
אַחְרָת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבַעַל בַּת אֵל
נָכַר.

רְבִי יְהוּדָה אָמַר מְהֵכָא, (הושע ה) בֵּינֵי בְּגָדוֹ כִּי
בְּנִים זָרִים יִלְדוּ. מָאן דְּמִשְׁקַר בְּהַאי
בְּרִית, מִשְׁקַר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מְשׁוּם
דְּהַאי בְּרִית בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲדָא, וְכַתִּיב
לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וּגּוֹ'.

רְבִי יְהוּדָה אָמַר מְכָאן, (הושע ה)
בַּה' בְּגָדוֹ כִּי בְּנִים זָרִים יִלְדוּ - מִי
שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית הַזֶּה, מִשְׁקַר
בְּקוּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְשׁוּם שְׁבְרִית
זוֹ אַחֲזוּנָה בְּקוּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְכַתוּב לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל וְכָל
תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּגּוֹ'.

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם. (שמות כ) ר'
אֶלְעָזָר הָזֶה אָזִיל בְּאַרְחָא, וְהָוָה ר' חִיָּיא
עָמִיָּה. אָמַר ר' חִיָּיא, כְּתִיב (דברים כא) וְרֵאִיתָ
בַּשִּׁבְיָה אִשֶּׁת יַפֶּת תֹּאֵר וּגּוֹ', מָאֵי טַעְמָא. וְהָא
כְּתִיב לֹא תִתְחַתֵּן בָּם. אָמַר לִיָּה, בְּעוּד
דְּבְרִשׁוּתֵיהוּ קִיָּיִמִי.

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם.
רְבִי אֶלְעָזָר הֵיזֵה הוֹלֵךְ בְּדִרְךָ, וְהֵיזֵה
עָמוּ רְבִי חִיָּיא. אָמַר רְבִי חִיָּיא,
כְּתוּב וְרֵאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אִשֶּׁת יַפֶּת
תֹּאֵר. מָה הַטַּעַם, וְהֵרִי כְּתוּב לֹא
תִתְחַתֵּן בָּם? אָמַר לוֹ, בְּעוּד שְׁהֵן
קִיָּמוֹת בְּרִשׁוּתָם.

וְהָא חֲזִי, לִית לָךְ אַנְתּוֹ בְּעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת כְּדָקָא חֲזִי.
דְּתַנְיִנְן, אָמַי אֲסַמִּיךְ פְּרִשְׁתָּא דָא, לְבָן סוּרֵר
וּמוֹרָה. אֶלָּא בּוֹדָאי, מָאן דְּנָסִיב הַאי אַתְתָּא,
בֶּן סוּרֵר וּמוֹרָה יִרִית מִינָהּ. מָאֵי טַעְמָא. מְשׁוּם
דְּקָשָׁה לְמַעַבְר זוֹהֵמָא מִינָהּ, וְכָל שְׁפָן הֵהִיא
דְּאַתְנָסִיבַת בְּקִדְמִיתָא, דְּדִינָא בְּדִינָא אַתְדִּבְק,
וְאַסְתָּאבַת בַּהּ, וְקִשְׂיָא זוֹהֵמָא לְמַעַבְר מִינָהּ,
וְהֵינְנוּ דְאָמַר מִשָּׁה בְּנָשֵׁי מְדִינָא, (במדבר לא) וְכָל
אִשָּׁה יִדְעַת אִישׁ לְמִשְׁכָּב זָכָר הֲרֵגוּ.

וּבָאָה חוֹלְקִיָּה, דְּהֵהוּא בַר נָשׁ דְּיִרִית אַחְסִנְתָּא
דָּא, וְנָטִיר לָהּ. דְּבַהֵהוּא אַחְסִנָּא קְדִישָׁא
אַתְדִּבְק בַר נָשׁ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל שְׁפָן
אִי זָכִי בְּפִקוּדֵי אוּרִייתָא, דְּהָא פָּשִׁיט מְלִכָּא
יְמִינֵיהּ לְקַבְלֵיהּ, וְאַתְדִּבְק בְּגוּפָא קְדִישָׁא. וְעַל
דָּא כְּתִיב בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים

אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם
שִׁיּוּרֵשׁ נִחְלָה זֶה וְשׁוֹמֵר אוֹתָהּ,
שְׁבָאוֹתָהּ יִרְשָׁה קְדוּשָׁה נִדְבָק
הָאָדָם בְּקוּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. כָּל שְׁפָן
אִם זוֹכֵה לְמַצּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁהֵרִי
פּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ יְמִינוֹ כְּנִגְדוֹ וְנִדְבָק
בְּגוּף הַקְּדוּשׁ. וְעַל זֶה כְּתוּב בָּהֶם
בִּישְׂרָאֵל, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים

לשנה אחת:
יט טבת

יתרו - פ"ז ע"ב

ג' שנים-ש"א:
כג אלול חכמ

בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם. וּכְתִיב (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לַיְיָ. בְּנִים אַתֶּם מִמֶּשׁ. דְּכָתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וּכְתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

בַּה' אֱלֹהֵיכֶם, וּכְתוּב (שם יד) בְּנִים אַתֶּם לַה'. בְּנִים אַתֶּם מִמֶּשׁ, שְׁכָתוּב (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּכְתוּב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם וְגו'. (שמות כ) ר' שִׁמְעוֹן פִּתַח, (מלכים ב ד) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ לֵךְ הַגִּידִי לִי מַה יֵשׁ לְךָ בְּפִית. אָמַר לָהּ אֱלִישֶׁע, פְּלוּם אֵיךְ עַל מַה שֶּׁתִּשְׂרָה בְּרַכַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁשִׁנְיָנוּ, אֲסוּר לְאֲדָם לְבַרֵךְ עַל שְׁלֶחַן רֵיק, מַה הִטְעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַבְּרָכָה שְׁלֹמְעֵלָה לֹא שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם רֵיק.

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם וְגו'. (שמות כ) ר' שִׁמְעוֹן פִּתַח, (מלכים ב ד) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ לֵךְ הַגִּידִי לִי מַה יֵשׁ לְךָ בְּפִית. אָמַר לָהּ אֱלִישֶׁע, פְּלוּם יֵשׁ לְךָ עַל מַה שֶּׁתִּשְׂרָה בְּרַכַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁשִׁנְיָנוּ, אֲסוּר לְאֲדָם לְבַרֵךְ עַל שְׁלֶחַן רֵיק, מַה הִטְעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַבְּרָכָה שְׁלֹמְעֵלָה לֹא שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם רֵיק.

וּבְגִינֵי בְךָ, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא עַל פְּתוּרִיָּה, חַד נִהְמָא, אוּ נִתִיר, לְבַרְכָא עֲלוּי. וְאִי לֹא יָכִיל, בְּעֵי לְשִׁירָא מַהֲהוּא מְזוּנָא דְאַכַּל, עַל מַה דִּיבְרַךְ. וְלֹא יִשְׁתַּפַּח דִּיבְרַךְ בְּרִיקְנֵיָא.

וּבְמִשּׁוּם כֵּךְ צְרִיף אָדָם לְסִדְרָא עַל שְׁלֶחַנוּ לְחֵם אֶחָד אוּ יוֹתֵר לְבַרֵךְ עֲלוּי. וְאִם לֹא יָכִיל, צְרִיף לְהַשְׁאִיר מֵאוֹתוֹ מְזוּנָא שְׁאֵכַל עַל מַה שִּׁיבְרַךְ, וְלֹא יִמְצֵא שְׁמִבְרַךְ בְּרִיקְנֵיָא.

בֵּינָן דְּאִמְרָה, אֵינָן לְשִׁפְחָתָךְ כָּל בְּפִית פִּי אִם אֲסוּפָא שְׁמֵן. אָמַר וְדַאי הָא בְּרַכָּה שְׁלֵמָה בְּזַה, שְׁלִימָתָא בְּהַאי, דְּכָתִיב, (קהלת ז) טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טוֹב. דְּשִׁמְא קַדִּישָׁא מִשְׁמָן נַפְקָא, לְאֶתְבְּרָכָא, לְאֲדַלְקָא בּוּצִינֵין קַדִּישִׁין. מְאִי שְׁמֵן דָּא. (בבב דַּאֲתָא אִמַר בְּרַאשִׁית ב' וְנִהְרַי יִצְא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן) ר' יִצְחָק אָמַר, כְּמָה דַּאֲתָא אָמַר, (תהלים קלג) כִּשְׁמֵן הַטוֹב עַל הָרֶאֱשׁ וְגו'. ר' אֶלְעָזָר אוֹמַר, אֵלֵין טוֹרֵי דְאַפְרָסְמוּנָא דְכָנָא.

בֵּינָן שְׁאִמְרָה אֵינָן לְשִׁפְחָתָךְ כָּל בְּפִית פִּי אִם אֲסוּפָא שְׁמֵן - אָמַר, וְדַאי הָרֵי בְּרַכָּה שְׁלֵמָה בְּזַה, שְׁכָתוּב (קהלת ז) טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טוֹב. שְׁשֵׁם קְדוֹשׁ יוֹצֵא מִשְׁמָן לְהַתְּבַרֵךְ וּלְהַדְלִיק מְנוֹרוֹת קְדוֹשׁוֹת. מַהוּ הַשְׁמֵן הַזֶּה? (בבב שְׁנֵאמַר (בראשית ב) וְנִהְרַי יִצְא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן) רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים קלג) כִּשְׁמֵן הַטוֹב עַל הָרֶאֱשׁ וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמַר, אֵלוּ הָרֵי אֶפְרָסְמוּן זָךְ.

אָמַר ר' שִׁמְעוֹן, טוֹב שֵׁם, כְּמָה טְבָא שְׁמָא עֲלָאָה, דְּבוּצִינֵין עֲלָאֵין קַדִּישִׁין, כַּד כְּלָהוּ נִהְרֵין מִשְׁמָן טוֹב, כְּמָה דְאַמִּינָא. וְאֲסִיר לִיָּה לְבַר נֶשׁ, לְאֲדַפְרָא שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּרִיקְנֵיָא. דְּכָל מָאן דְּאֲדַפְרָא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּרִיקְנֵיָא, טָב לִיָּה דְלֹא אֶתְבְּרִי.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, טוֹב שֵׁם - כְּמָה טוֹב שֵׁם עֲלִיּוֹן שֶׁל מְנוֹרוֹת עֲלִיוֹנוֹת קְדוֹשׁוֹת כְּשֶׁכֵּלְן מֵאִירוֹת מִשְׁמָן טוֹב, כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ. וְאֲסוּר לְאֲדָם לְהַזְכִּיר אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיקְנֵיָא. שְׁכָל מִי שְׁמֵן פִּיר אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיקְנֵיָא, טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא צְרִיף

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא אֶצְטְרִיף לְמַדְפַּר שְׁמָא קַדִּישָׁא אֲלָא בְּתַר מְלָה. (דד)

פ"ח ע"א) (בלומר על מלה) דְהָא שְׁמָא קַדִּישָׁא, לָא אֲדַפְר בְּאוֹרֵייתָא, אֶלָּא בְּתַר תְּרִין מְלִין, דְּכְתִיב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

רבי שמעון אמר, לָא אֲדַפְר שְׁמָא קַדִּישָׁא, אֶלָּא עַל עוֹלָם שְׁלָם. דְּכְתִיב, (בראשית ב)

בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. מִכָּאן, דְּלָא לְאֲדַפְרָא שְׁמִיה קַדִּישָׁא בְּרִיקְנִיָּא. וְכְתִיב לָא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא. (ס"א פתיב לא

תשא את שם יי אלהיך לשוא ולא לאדברא שמה קדישא בריקנייא אלא בכרכתא או בצלותא ומאן דאדבר שמה קדישא בריקנייא דלא בכרכתא או בצלותא כד נשמתייה נפקא מיניה ומינין לאתפרעא מיניה ולנקמא מיניה נוקמין דכתיב כי לא ינקח יי את אשר ישא את שמו לשוא)

וְתַנִּינן, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַהוּ בְּרָכָה. שְׁמָא קַדִּישָׁא. בְּגִין דְּמִינִיה מִשְׁתַּכַּח בְּרָכָתָא, לְכָל עַלְמָא. וּבְרָכָתָא לָא אֲשַׁתְּכַח עַל אַתְר רִיקְנִיָּא, וְלָא שְׂרִיָּא עֲלוּי, הֲדָא הוּא דְכְתִיב לָא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא.

זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שמות כ) רַבִּי יִצְחָק אָמַר, פְּתִיב (שמות כ) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכְתִיב בְּפֶן (שמות טז) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקֹטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בוֹ. פִּינּוֹן דְּלָא מִשְׁתַּכַּח בֵּיה מְזוֹנִי, מַה בְּרָכָתָא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה.

אֲרָא הָכִי תֵּאנָא, כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיִלָּא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. וְתֵּאנָא, אֲמַאי לָא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשּׁוּם דְּהָהוּא יוֹמָא, מִתְּבַרְכָּאן מִינִיה כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עַלְאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוֹנִיה לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֲהִיא בְּרָכָה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

וּבְגִינֵי כַּךְ, מָאן דְּאִיהוּ בְּדַרְגָּא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, פְּעִי לְסַדְרָא פְּתוּרָא, וְלֹאֲתַקְנָא סְעוּדָתָא בְּלִילָא דְּשַׁבְּתָא, בְּגִין דִּיתְבַּרְךָ פְּתוּרִיה, כָּל

להזכיר את השם הקדוש, אֶלָּא אַחַר דְּכַר. שְׁהַרִי הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ לֹא נִזְכַּר בְּתוֹרָה אֶלָּא אַחַר שְׁנֵי דְבוּרִים (בלומר על דְּכַר), שְׁכַתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

רבי שמעון אמר, לֹא נִזְכַּר שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ אֶלָּא עַל עוֹלָם שְׁלָם, שְׁכַתוּב (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. מִכָּאן שְׁלָא לְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרִיקְנוּת. וְכַתוּב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא. (פתיב לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא. שלא להזכיר שם הקדוש בריקנות, אלא בכרכה או בתפלה. ומי שמזכיר השם הקדוש בריקנות, שלא בכרכה או בתפלה, כאשר נשמתי תצא ממנו עתידים להפרע ממנו ולנקם ממנו נקמות, שכתוב כי לא ינקח ה' את אשר ישא את שמו לשוא).

וְשִׁנִּינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַהִי בְּרָכָה? הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. מִשּׁוּם שְׁמִמְנוּ נִמְצְאָת הַבְּרָכָה לְכָל הָעוֹלָם, וְהַבְּרָכָה לֹא נִמְצְאָת עַל מְקוֹם רִיק וְלֹא שׂוּרָה עֲלוּי. זְהוּ שְׁכַתוּב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא.

זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, פְּתוּב (שם א) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכַתוּב בְּפֶן (שמות טז) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקֹטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בוֹ. פִּינּוֹן שְׁלָא נִמְצָא בוֹ מְזוֹנוּת, אִיזוּ בְּרָכָה נִמְצְאָת בוֹ?

אֲרָא כַּךְ שְׁנִינוּ, כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלַמְעֵלָה וְשְׁלַמְטָה תְּלוּיוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְשִׁנִּינוּ, לְמַה לֹא נִמְצָא מִן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי? מִשּׁוּם שְׁמֵאוֹתוֹ יוֹם מִתְּבַרְכִים כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים הָעֲלוּיוֹנִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נוֹתֵן מְזוֹנוֹ לְמִטָּה, כָּל אֶחָד בְּיוֹמוֹ, מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שְׁמִתְּבַרְכִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

ומשום כך, מי שהוא בדרגת האמונה, צריך לסדר שלחן ולתקן סעודה בליל שבת כדי

אינון שיתא יומין, דהא בההוא זמנא, אזדמן ברכה, לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא, וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא. ועל פך, בעי לסדרא פתוריה בליליא דשבתא, בנהמי ובמוני.

שיתברך שלחנו כל אותם ששה ימים, שהרי באותו זמן מזדמנת הברכה להתברך כל ששת ימי השבת, והברכה לא נמצאת בשלחן ריק, ועל פך צריך לסדר שלחנו בערב שבת בלחמים ומזונות.

רבי יצחק אמר, אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אמר, בעי לאתענגא בהאי יומא, ולמיכל תלת סעודתי בשבתא, בגין דישתכח שבועא וענוגא בהאי יומא בעלמא. רבי אבא אמר, לאזדמנא ברכתא באינון יומין דלעילא, דמתברכאן מהאי יומא. והאי יומא, מליא רישיה דזעיר אנפין, מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא, ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין, תלת זמני, מפד עייל שבתא, דיתברכון בלהו כחדא.

רבי יצחק אמר, אפילו ביום השבת גם. רבי יהודה אמר, צריך להתענג ביום הזה ולאכל שלש סעודות בשבת, כדי שימצאו שבע וענג ביום הזה בעולם.

וער דא בעי בר נש, לאתענגא תלת זמנין אלין, דהא בהא תליא מהימנותא דלעילא, בעתיקא קדישא, ובזעיר אנפין, ובחקלא דתפוחין. ובעי בר נש לאתענגא בהו, ולמחדי בהו. ומאן דגרע סעודתא מנייהו, אחזי פגימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי.

רבי אבא אמר, להזמין ברכה באותם ימים שלמעלה שמתברכים מן היום הזה, וביום הזה מלא ראשו של זעיר אנפין מטל שנוחת מהעתיק הקדוש הנסתר של הכל, ומטיל לשדה התפוחים הקדושים שלש פעמים משונכנסת שבת, שכלם יתברכו כאחד.

בגניי פך, בעי לסדרא פתוריה, תלת זמני, מפד עייל שבתא, ולא ישתכח פתוריה ריקניא, ותשרי ברכתא עליה, כל שאר יומי דשבתא. ובהאי מלה, אחזי, ותלי מהימנותא לעילא.

וער זה צריך אדם להתענג שלש הפעמים הללו, שהרי בזה תלויה האמונה העליונה - בעתיק הקדוש, ובזעיר אנפין, ובשדה התפוחים. וצריך אדם להתענג בהם ולשמח בהם. ומי שגורע סעודה מהם, מראה פגם למעלה, וענשו של האדם ההוא גדול.

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרזא עליה, (ישעיה נח) אז תתענג על יי, דא סעודתא חדא, לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. והרפכתיד על במתי ארץ, דא סעודתא תנינא, לקבל חקלא דתפוחין קדישין.

משום פך צריך לסדר שלחנו שלש פעמים משונכנסת שבת, ולא ימצא שלחנו ריק, ותשרה עליו הברכה כל שאר ימות השבת, ובדבר הזה מראה ותולה את האמונה העליונה.

רבי שמעון אמר, זה מי שמשלים שלש סעודות בשבת, קול יוצא ומכרז עליו: (ישעיה נח) אז תתענג על ה'. זו סעודה אחת פנגד העתיק הקדוש של כל הקדושים. והרפכתיד על במתי ארץ - זו סעודה שניה פנגד שדה

והאכלתיד נחלת יעקב